

Īpaša mācību stunda Klintaines bibliotēkā

1949. gada 25. marts Latvijas vēsturē ir sāpju lapa, jo šis datums saistās ar deportācijām, kad uz Omskas, Tomskas apgabaliem tika izsūtīti vairāk nekā 90000 Baltijas valstu iedzīvotāju.

Māras dienā, 25. martā, mēs, 11.a un 11.b klases skolēni un klases audzinātājas, devāmies uz Klintaines pagasta bibliotēku, kur bibliotēkas vadītāja Alīta Kluša mūs iepazīstināja ar četrus dažādu mūsu novadnieku atmiņu stāstiem. Starp viņiem - tādi, kas paši bija bērni un devās piespiedu kārtā bēgļu gaitās, kā arī tie, kuru tuvinieki tika izsūtīti uz Sibīriju. Stāstījumu papildināja vizuālais materiāls - prezentācija, kurā bija apskatāmas vērtīgas fotogrāfijas. Varējām arī aplūkot Dzenīšu dzimtas relikviju - vijoli, kura, paša Otto Cintiņa roku darināta, „ir devusies” uz Sibīriju, palīdzējusi izturēt smagos izsūtījumā pavadītos gadus un atgriezusies atpakaļ Latvijā. Šobrīd tā ir lieciniece tā laika baisajiem notikumiem. Ja vijole spētu runāt...

Cilvēku atmiņu stāsti ir emocionāli smagi un pārdomu pilni. Katram no deportācijās cietušajiem ir savs stāsts, kuru klausoties sažņaudzas ikviena klātesošā sirds. Uzzinājām, ka visvairāk deportēto bija no Vietalvas un Klintaines, un saprotam: mūsu pienākums ir apstāties, ieklausīties, zināt un turēt cieņā šo savas tautas vēstures lapu.

Liels paldies Alītai Klušai par izglītojošu un emocionālu stāstu, par mūsu vēstures liecību izzināšanu, saglabāšanu un nodošanu mums. Tās lika pārdomāt ikvienam no mums par notikumiem pirms 70 gadiem. Paldies klases audzinātājām Veltai Rullei un Jolantai Nīcgalei, skolas vadībai par iespēju apgūt vienu no mūsu tautas vēstures lappusēm mūsdienīgi!

11. klašu vārdā Lineta Lauva